

ВИДАТНІ СТОРІНКИ В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ: СОНЕТЯР ДМИТРО ПАВЛИЧКО.

Дяченко О.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

В історії української літератури є багато цікавих сторінок з життя та діяльності видатних особистостей, які своїм талантом творити в різних родах та жанрах збагачують наше життя, сприяють розвиткові літературної освіти людини, її національної свідомості, засвоєнню духовних і моральних принципів.

Дмитро Павличко – один із найталановитіших українських сонетярів, який успішно продовжив традицію сонетописання своїх іменитих попередників – Івана Франка, Миколи Зерова, Максима Рильського. Можна сказати, що від першого він запозичив художньо-публіцистичний темперамент, від другого – залізну логіку, від третього – гармонійну вишуканість сонетної форми.

Від циклу до циклу Д. Павличко розвивався як сонетяр: оголена публіцистичність забарвлювалася роздумливою драматичністю, логіко-понятійний ряд дедалі більше насичувався філософсько-метафоричними елементами. Найорганічнішого сплаву філософічності й художності поет набуде в «Сонетах подільської осені». Тут він остаточно удосконалює свої філософські роздуми на «вічні теми», досягаючи максимальної чіткості та яскравої оригінальності в мислєобразах; по-друге, поет багато написав сонетів про видатних людей різних часів і народів, що засвідчує його зріле бажання осмислити й переосмислити найцінніший досвід розвитку людства в особах.

Окрім того, сонетарій Д. Павличка має надзвичайну ідейно-філософську насиченість. Тут проблема життя, смерті й безсмертя; роду, родини й народу; духовності й бездуховності, обивательщини; слави й безслав'я, радості й печалі, любові й ненависті; правди й кривди, брехні та підлості, свободи й неволі, щастя й горя та ще багато чого іншого, а саме – того, чим живе й дихає повнокровна людина, яка має сприйняти високі моральні цінності від своїх пращурів і передати своїм нащадкам усі духовні надбання своєї нації.

Отже, Д. Павличко досяг нових творчих вершин, особливо в «Сонетах подільської осені», його новаторські пошуки вивели українське сонетярство та взагалі український мовно-літературний процес на новий виток художнього розвитку. Поет має багато прекрасних сонетів-скарбів у своїй творчості, які залишаться в літературі, оскільки несуть зрілу печать духовно видатної особистості, в якій є чому повчитись, печать довершеної художньої майстерності, що дозволила сонетяреві створити ряд сонетів-шедеврів, котрі причаровують читачів оригінальністю почуттів, нев'янучою свіжістю думок, естетичною новизною.